

Perheiden tarinoita

Tarina 1

"9-vuotias tyttäreni ilmoitti yhtenä päivänä, että hän on oikeasti poika ja hänen nimensä on Jack. Hänen asenteensa oli sellainen, että tulisin hyväksymään asian. En voinut uskoa sitä. Aluksi ajattelin sen olevan vitsi ja jätin asian huomioimatta. Mutta sinä viikonloppuna lapseni halusi mennä ostamaan poikien vaatteita. Minä laskin leikkiä hänestä, sillä perheemme oli äskettäin käynyt läpi vaikean avioeron ja ajattelin tämän olevan hänen tapansa saada huomiota. Mitä haittaa siitä olisi, jos hänelle hankkisi poikien vaatteita? Sitten lapseni alkoi itkemään joka kerta kun kutsuin häntä Joanneksi. Hänen opettajansa soitti ja kertoi, että Joanne on nyt koulussa Jack ja on kertonut koulussa kaikille, että on transsukupuolinen ja on oikeasti poika. Opettaja kysyi, mitä haluan hänen tekevän. En tiennyt mitä sanoa. Menin vanhempien tukiryhmän. Siellä kaikki olivat hyväksyviä ja kysyivät surinko tyttärenti menetystä. Ajattelin, että tietenkään en, en ole menettänyt tytärtäni. Ajattelin että ihmiset olivat kaheleita.

Tästä on kulunut nyt vuosi ja Jack on Jack. Koen edelleen surua ja hämmennystä. Mutta rakastan Jackia ja hän on onnellinen. En ole vielä valmis keskustelemaan lääkkeitä ja leikkauksista. Kuitenkin lääkärimme ja vanhemmat tukiryhmässä (kyllä, menin sinne takaisin) kannustavat minua harkitsemaan asiaa. On olemassa vaihtoehtoja jotka helpottaisivat Jackin elämää mutta eivät olisi lopullisia.

Tajuan, että Jack tuntee olevansa poika. Joskus soitan äidilleni ja vain itken. Kaikki kertovat minulle, että en voi syyttää itseäni, mutta en ole ihan varma siitä. On oltava jokin syy sille, että tyttärenti tuntee olevansa poika. Ajattelin aina, että Joanne olisi lesbo - hän ei itse asiassa näytä tai käyttäydy juuri eritavalla kuin Jack. Mutta on totta, hän vaikuttaa onnellisemmalta. Joinain päivinä tuntuu, että tämä kaikki on minun ongelmaani. Toivon, että herään ja kaikki olisi muuttunut. Toisina päivinä mietin, että mikäs tässä. Hänelle sopii se, että hän on poika. Tiedän oppivani pian lääkkeitä. Hänen rintansa ovat kehitymässä ja ymmärrän, että jos en tue häntä täysin, saatan menettää hänet." -10-vuotiaan transpojan vanhempi *

Tarina 2:

8-vuotiaan sukupuoleltaan moninaisen lapsen vanhempi kertoo ajatuksistaan suhteessa lapseensa:

"Loukkasin polveni lukiossa, olin jalkapalloilija. Tiesin, että kuka tahansa pojistani voisi olla taitava jalkapallon pelaaja. Yksi vaikeimmista asioista on ollut, kun unelmani ovat haalistuneet silmiäni edessä, kun poikani on sanonut olevansa tyttö. En halunnut luopua unelmistani. Olin niin vihainen hänelle, kun hän ei pitänyt jalkapallosta.

Eräänä päivänä tajusin rankaisevani poikaani kun hän ei ollut niin kuin minä. Tarkastelin häntä ja huomasin hänen pelkäävän minua ja oli lähellä, että hän vihaisi minua. Hän oli vain 6-vuotias, mutta tiesin että minun on tehtävä valinta. Päästää irti vanhoista haaveista jotka olivat tuhoamassa suhdettani poikani kanssa ja jotka saisivat minut menettämään poikani kokonaan.

En vieläkään ole aivan valmis antamaan poikani olla tyttärenti. Se on paljon pyydetty. Mutta olen valmis laittamaan rakkauteni häntä kohtaan vihaani edelle. Rukoilen päivittäin, että olisin tarpeeksi vahva rakastamaan poikaani tarpeeksi, jotta hän voi olla juuri sitä mitä hän on - vaikka se tarkoittaisi että hän on oikeasti tyttö." (8-vuotiaan sukupuoleltaan moninaisen lapsen vanhempi) *

* Lähde: Brill&Pepper 2008, The Transgender Child, A Handbook for Families and Professionals.